

[Kristen Amby.]

for Udvalgets Arbejde: I den Udstrækning, det skønnedes rimeligt, at give de Virksomheder, der, selv om de, som vi alle mer eller mindre var tvunget til her i Landet, havde udført Arbejde i tysk Interesse, dog havde holdt dette Arbejde inden for, hvad man kan kalde den normale Omsætnings Rammer, saadanne Kaar, at man ikke generede dem i deres Erhvervsvirksomhed i Fremtiden. Dernæst i Korrelation dertil at ramme haardere, end Lovforslaget oprindeligt tilsigtede, de Virksomheder, der væsentlig har udvidet deres Omsætning, uden at man i og for sig kan sige, at de havde udvidet deres Driftsanlæg eller Driftsmateriel. Endelig har man ment det rimeligt fra alle Sider at yde en vis Beskyttelse til mindre erhvervsdrivende, særlig i Haandværket, som i mange Egne af Landet var tvunget til at gaa ind i disse Arbejder, vel at mærke, naar heller ikke de har forøget deres Omsætning væsentligt ud over, hvad der maatte kaldes normal Omsætning før Krigen.

Jeg skal derefter tillade mig at gøre Rede for de væsentlige af de stillede Ændringsforslag, som Medlemmerne nu kan følge med i i Betænkningen.

Det første Ændringsforslag er til Lovforslagets § 2. Der sker herved en Tydeliggørelse af Begreberne „Anlæg“ og „Driftsmateriel“, idet man uden i og for sig at behøve at have købt det eller have nybygget Anlæggene kan have faaet sit Driftsmateriel forøget ved Leje eller Laan. Men der sker samtidig en Præcisering — og det er ret vigtigt —: hvis en nyoprettet Virksomhed kan godtgøre, at denne Nyoprettelse af Virksomheden ikke er sket med Henblik paa tysk Arbejde, skal den ikke ind under denne Lovs Bestemmelser. Det er meget vel tænkeligt, at man allerede i 1939 eller før har projekteret en Fabrik, og den staaer færdig i April eller Maj 1940, eller hvornaar det er; saa er den for saa vidt nyoprettet, men hvis den kan godtgøre, at det ikke er sket med Henblik paa at yde Arbejdet i tysk Interesse, falder den ikke ind under denne Lov, men under Avancebegrænsningsloven.

Den næste Ændring, Ændringsforslaget under Nr. 2, er af mere formel Karakter, men det er en nødvendig Ændring, idet Omsætningstallet for de Virksomheder, der har faaet Materiale overladt til Bearbejdelse, altsaa Materialet overladt gratis, maa staa i et andet Forhold til det færdiggjorte Produkt end dér, hvor man har købt Materialerne, og her faar Revisionsudvalget efter Ændringen en Ret til Korrektion.

Jeg maa maaske derefter vende mig til Ændringsforslag Nr. 4 og lige et Øjeblik springe Ændringsforslag Nr. 3 over.

Ændringsforslaget under Nr. 4, hvorefter der efter § 3 indsættes en ny Paragraf, der altsaa kommer til at hedde § 4 i Loven, hvis Ændringen gaar igennem, er den egentlige nye Paragraf, som udtrykker dette, at hvis en Virksomhed har forøget sin Omsætning paa den tyske Del af Virksomheden ud over det dobbelte af Virksomhedens Omsætning i de tre Aar før Krigen, saa vil den for den Del af Omsætningen, der falder ud derover, slet ingen Ting beholde af Nettfortjenesten, men 4 pCt. paa den Del, der ligger inden for den dobbelte Forøgelse af Omsætningen. Det er altsaa Udtryk for det Hovedprincip, som jeg omtalte før, at hvor der er sket en væsentlig Stigning i Forhold til det normale, rammes dette særdeles haardt. Det Ændringsforslag, der staaer under Nr. 7 vedrørende Handelen, indfører den samme principielle Linie her.

Jeg gaar da tilbage til Ændringsforslaget under Nr. 3. Der staaer: „I 2det Stykke, 2den Linie, ændres „§ 2“ til: „§§ 2 og 4.“ § 3, Stk. 2, i Lovforslaget har nemlig den Bestemmelse, at hvis en Virksomhed har paataget sig Leverancer eller Arbejder af den i § 2 omhandlede Art efter Ordre fra eller Anvisning af lovlig dansk Myndighed, saa faar den inden for den Del af Arbejdet, der virkelig er efter Ordre fra eller Anvisning af dansk Myndighed, Lov til at beholde sine 4 pCt., og det er klart, at det ikke bare skal være Arbejder af denne i § 2, altsaa den strengeste Paragraf, omhandlede Art, men ogsaa Arbejder af den i den nye § 4 omhandlede Art, altsaa Arbejder, ved hvilke Omsætningen er over det dobbelte af Omsætningen lige før Krigsperioden.

Ændringsforslaget under Nr. 5 er rent formelt, og Ændringsforslaget under Nr. 6 indfører blot den samme Linie over for Handelen som den, vi har under Ændringsforslag Nr. 1. Derimod er der en reel Ændring til § 7 i Ændringsforslaget under Nr. 8. I § 7 i Lovforslaget staaer det jo absolut, at en Hverver eller Agent maa beholde 8.000 Kr. aarligt af sin Agentfortjeneste eller Hververfortjeneste uden Hensyn til, hvad han i øvrigt maatte have haft af dansk Fortjeneste. Det har vi syntes var helt rimeligt, og derfor har vi sat det Beløb, han maa beholde, i Relation til hans øvrige danske Fortjeneste. Forholdet vil herefter være dette, at hvis hans øvrige Fortjeneste overstiger 2.000 Kr., vil hans tyske tilladte Fortjeneste være at nedsætte med et tilsvarende Beløb. Hvis han altsaa har tjent